

Міжнародний гуманітарний університет
Факультет Кібербезпеки, програмної інженерії та комп'ютерних наук
Кафедра комп'ютерної інженерії та інноваційних технологій

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ СИСТЕМИ ТА МЕРЕЖІ

Галузь знань

Спеціальність

Назва освітньої програми

Рівень вищої освіти

01 Освіта

014.09 Середня освіти (Інформатика)

Інформатика та програмування

перший (бакалаврський)

Розробники і викладачі	Контактний тел.	E-mail
Доцент кафедри Комп'ютерної інженерії та інноваційних технологій, кандидат технічних наук Педяш Володимир Віталійович	+38067 378 70 03	vpedyash@gmail.com

В сучасному світі актуальність використання **телекомунікаційних систем та мереж** надзвичайно висока, враховуючи стрімкий темп технологічного розвитку та зміни в способах комунікації. Ці мережі відіграють важливу роль у забезпеченні зв'язку між різними точками світу та між різними аспектами нашого повсякденного життя. Це стає основою для розвитку бізнесу, взаємодії урядових структур, освітніх та наукових установ, а також для особистого спілкування. Умови сучасності, такі як віддалена робота та дистанційна освіта, стають реальністю завдяки телекомунікаційним мережам. Вони дозволяють людям працювати та навчатися, знаходячись на великій відстані один від одного. У зв'язку з розширенням технологій і збільшенням кількості підключених пристроїв, телекомунікаційні мережі грають ключову роль у розвитку технологій "Інтернету речей" (IoT), де об'єднуються різні пристрої для автоматизації та поліпшення різних аспектів нашого повсякденного життя. Загалом, використання телекомунікаційних систем та мереж стає фундаментом для ефективної, швидкої та зручної комунікації в сучасному світі, відкриваючи нові можливості та сприяючи розвитку різних галузей людської діяльності.

Метою викладання навчальної дисципліни є: забезпечення здобувачів глибоким та системним розумінням теоретичних аспектів телекомунікаційних мереж, включаючи принципи їх функціонування, архітектуру, основні технології та стандарти; розвиток практичних навичок у проектуванні, налаштуванні та управлінні телекомунікаційними системами та обладнанням, враховуючи сучасні технічні вимоги та виклики; сприяння розвитку аналітичного та критичного мислення стосовно проблем, що виникають у галузі телекомунікацій, і вміння знаходити ефективні та інноваційні рішення; підготовка здобувачів до викликів сучасного інформаційного суспільства та надати їм необхідні знання та навички для успішної кар'єри в цій динамічній галузі.

ПРЕРЕКВІЗИТИ: знання і вміння, отримані здобувачем при вивченні навчальних дисциплін бакалаврської підготовки. Дисципліна базується на основних положеннях дисциплін: "Схемотехніка та пристрої на мікроконтролерах", "Комп'ютерні мережі та Інтернет", "Мобільні комунікації".

ПОСТРЕКВІЗИТИ: знання і вміння, отримані здобувачем при вивченні ВК «Телекомунікаційні системи та мережі» є передумовою для виконання переддипломної практики та підготовки кваліфікаційної роботи.

2. ОЧІКУВАНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЯКІ ПЛАНУЄТЬСЯ СФОРМУВАТИ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПРОГРАМНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

У процесі реалізації програми дисципліни «Телекомунікаційні системи та мережі» формуються наступні компетентності із передбачених освітньою програмою «Інформатика та програмування»:

Інтегральна компетентність

ІК. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі у галузі освіти, інформатики та інформаційних технологій, що передбачає застосування певних теорій і методів педагогічних та комп'ютерних наук і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Фахові компетентності

ФК18. Здатність налагоджувати, конфігурувати, обслуговувати та діагностувати комп'ютерні, мережеві та роботизовані системи, периферійні пристрої; встановлювати, оновлювати та адмініструвати програмне забезпечення та забезпечувати його стабільну і безпечну експлуатацію в освітньому середовищі.

Предметні програмні результати навчання

ПРН3. Налагоджувати, конфігурувати, обслуговувати та діагностувати комп'ютерну техніку, комп'ютерні мережі та роботизовані системи; встановлювати, оновлювати та адмініструвати програмне забезпечення, забезпечувати його стабільне та безпечне функціонування.

ПРН4. Будувати інформаційну модель, реалізовувати її засобами цифрових технологій; проводити комп'ютерний експеримент, інтерпретувати, аналізувати та узагальнювати його результати.

ПРН6. Застосовувати засоби й методи захисту інформації та безпеки в мережі Інтернет.

3. ОБСЯГ ТА ОЗНАКИ КУРСУ

Загалом		Вид заняття (денне відділення / заочне відділення)			Ознаки курсу		
ЄКТС	годин	Лекційні заняття	Практичні заняття	Самостійна робота	Курс, (рік навчання)	Семестр	Обов'язкова / вибіркова
6	180	40/12	40/12	100/156	4	7	Вибіркова

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	денна форма				Заочна форма			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
		лекц.	практ.	сам. роб.		лекц.	практ.	сам. роб.
Змістовий модуль 1. Принципи побудови телекомунікаційних систем та мереж								
Тема 1. Телекомунікаційні мережі	8	2	2	4	8	2		6
Тема 2. Інформація, повідомлення та сигнал	10	2	2	6	10		2	8
Тема 3. Багатоканальні системи передачі	8	2	2	4	8			8
Тема 4. Загальні принципи побудови ЦСП із часовим розділенням каналних сигналів (ПРК).	8	2	2	4	8			8
Тема 5. Методи часового мультиплексування сигналів	8	2	2	4	8		2	6
Тема 6. Трибутарні потоки ЦСП СЦІ. Формування інформаційних структур у ЦСП СЦІ	8	2	2	4	8			8
Змістовий модуль 2. Волоконно-оптичні багатохвильові системи передачі з розділенням оптичних сигналів за довжиною хвилі								
Тема 1. Принципи побудови волоконно-оптичних багатохвильових систем передачі з розділенням оптичних сигналів за довжиною хвилі.	8	2	2	4	8	2		6
Тема 2. Переваги оптичних багатохвильових систем передачі. Види систем, плани робочих частот.	10	2	2	6	10		2	8
Тема 3. Оптичні мультиплексори і демультиплексори. Оптичні передавачі та приймачі. Оптичні підсилювачі, компенсатори дисперсії, оптичні фільтри, конвертори довжини хвилі.	8	2	2	4	8			8

Тема 4. Спотворення оптичних сигналів та завади у багатохвильових ВОСП.	10	2	2	6	10	2		8
Тема 5. Лінійні тракти ВОСП. Розрахунок довжини підсилювальної та регенераційної ділянки ВОСП. Нормування якості широкосмугових каналів та трактів.	8	2	2	4	8			8
Змістовий модуль 3. Радіорелейні та супутникові системи передачі								
Тема 1. Основні принципи побудови радіорелейних систем передачі (РРСП).	10	2	2	6	10	2	2	6
Тема 2. Радіорелейні системи передачі прямого бачення, тропосферні та супутникові СП.	6		2	4	6			6
Тема 3. Цифрові радіорелейні системи передачі. Способи модуляції сигналів РРСП.	8	2	2	4	8			8
Тема 4. Супутникові системи зв'язку.	8	2	2	4	8			8
Змістовий модуль 4. Системи передавання мереж доступу								
Тема 1. Загальна характеристика систем передачі широкосмугового доступу.	10	2	2	6	10	2		8
Тема 2. Системи та технології передачі мереж ШД доступу на основі телефонної мережі загального користування.	8	2		6	8	2		6
Тема 3. Системи та технології передачі ШД на основі волоконно-оптичних кабелів.	8	2	2	4	8			8
Тема 4. Системи та технології передачі мереж безпроводового доступу.	10	2	2	6	10		2	8
Тема 5. Обладнання мереж доступу	8	2	2	4	8			8
Тема 6. Проектування транспортних мереж та мереж доступу	10	2	2	6	10		2	8
Усього годин	180	40	40	100	180	12	12	156
ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ – Залік								

5. ТЕХНІЧНЕ Й ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ / ОБЛАДНАННЯ

Здобувачі отримують теми та питання дисципліни, основну і додаткову літературу, рекомендації, завдання та оцінки за їх виконання, зокрема.

6. САМОСТІЙНА РОБОТА

До самостійної роботи здобувачів щодо вивчення дисципліни «Телекомунікаційні системи та мережі» включаються:

1. Знайомство з науковою та навчальною літературою відповідно зазначених у програмі тем.
2. Опрацювання теоретичного матеріалу, здобутого під час семестру.

3. Виконання практичних та індивідуальних завдань, сформованих викладачем.
4. Консультації з викладачем протягом семестру.
5. Самостійне опрацювання окремих питань навчальної дисципліни.
6. Підготовка та виконання індивідуальних завдань.
7. Підготовка до підсумкового контролю знань.

Тематика та питання до самостійної підготовки та індивідуальних завдань

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна форма	заочна форма
1	Змістовий модуль 1. Принципи побудови телекомунікаційних систем та мереж		
	Тема 1. Телекомунікаційні мережі Визначення та функції телекомунікаційної мережі (ТкМ). Підвиди мереж. Структурні принципи побудови ТкМ. Базові елементи ТкМ.	4	6
	Тема 2. Інформація, повідомлення та сигнал Основні поняття та визначення. Сигнали і їх характеристики. Цифрові сигнали. Методи вимірювання основних параметрів електричних та оптичних сигналів.	6	8
	Тема 3. Багатоканальні системи передачі Система передачі. Канал, тракт, їх види та основні характеристики. Принципи багатоканального зв'язку. Основи побудови та функціонування телекомунікаційних систем передавання з розподілом каналів по спектру (частоті) та часу. Основні норми на якість телекомунікаційних каналів та трактів.	4	8
	Тема 4. Загальні принципи побудови ЦСП із почасовим розділенням каналних сигналів (ПРК). Аналого-цифрове та цифро-аналогове перетворення первинних сигналів (імпульсно кодова модуляція ІКМ). Кодеки з лінійною та нелінійною шкалою квантування.	4	8
	Тема 5. Методи часового мультиплексування сигналів Посимвольне, поканальне та поциклове об'єднання цифрових потоків у ЦСП. Способи синхронного та асинхронного об'єднання цифрових потоків, побудова циклу. Ієрархія плезиохронних ЦСП.	4	6
	Тема 6. Трибутарні потоки ЦСП СЦІ (SDH) Аналіз структури та формування трибутарних потоків у системі SDH. Вивчення заголовків та полів циклу SDH. Визначення та пояснення ієрархічної структури трибутарних потоків. Роль різних рівнів інформаційних структур в синхронній ієрархії. Взаємодія SDH з іншими стандартами передачі даних. Аналіз методів виявлення помилок в трибутарних потоках. Механізми відновлення після виникнення помилок.	4	8
7	Тема 7. Обладнання мереж ЦСП СЦІ. Основні принципи синхронізації в ЦСП СЦІ. Синхронізаційне обладнання. Методи вимірювання та контролю якості сигналу синхронізації. Структурні та функціональні схеми мультиплексорів ЦСП СЦІ.	4	6

	Методи захисту від відмов та резервування в синхронних цифрових мережах. Сучасні та перспективних технології у сфері синхронної цифрової передачі.		
8	Змістовий модуль 2. Волоконно-оптичні багатохвильові системи передачі з розділенням оптичних сигналів за довжиною хвилі Тема 1. Принципи побудови волоконно-оптичних багатохвильових систем передачі з розділенням оптичних сигналів за довжиною хвилі (ВОСП WDM). Огляд основних принципів та концепцій ВОСП WDM. Види систем, плани робочих частот. Технології Coarse WDM (CWDM) та Dense WDM (DWDM). Порівняння особливостей та застосувань різних технологій WDM.	6	8
9	Тема 2. Основні компоненти ВОСП WDM Оптичні мультимплексори і демультимплексори. Оптичні передавачі та приймачі. Оптичні підсилювачі, компенсатори дисперсії, оптичні фільтри, конвертори довжини хвилі. Принципи роботи та технічні характеристики кожного компонента.	4	8
10	Тема 3. Спотворення оптичних сигналів та завади у багатохвильових ВОСП Аналіз впливу хроматичної та дисперсії на якість та дальність передачі оптичних сигналів у ВОСП WDM системах. Нелінійні ефекти в оптичних волокнах. Інтерференція та перехідні ефекти. Вплив інтерференції та перехідних явищ на сигнали у мережах ВОСП WDM та розробка методів мінімізації цих ефектів. Аналіз впливу різних видів шумів та спотворень на якість та надійність оптичних сигналів у ВОСП WDM системах. Розробка методів оптимізації параметрів передавання для забезпечення максимальної ефективності та мінімізації спотворень. Вивчення перспективних технологічних рішень та інновацій для покращення стійкості та продуктивності ВОСП WDM систем.	6	8
11	Тема 4. Лінійні тракти ВОСП Призначення та структура лінійного тракту ВОСП. Розрахунок довжини підсилювальної та регенераційної ділянки ВОСП. Нормування якості широкосмугових каналів та трактів.	4	8
12	Змістовий модуль 3. Радіорелейні та супутникові системи передачі Тема 1. Основні принципи побудови радіорелейних систем передачі (РРСП). Визначення ролі радіорелейного зв'язку у сучасних телекомунікаційних мережах. Основні компоненти та технології, що використовуються у радіорелейних системах. Майбутні тенденції у розвитку радіорелейних технологій. Інноваційні технології та перспективи розвитку.	6	6
13	Тема 2. Класифікація РРСП Радіорелейні системи передачі прямого бачення, тропосферні та супутникові СП. Характеристики та параметри радіорелейних з'єднань. Спектральні характеристики та пропускна здатність радіоканалів. Вплив шумів та спотворень радіоканалу на забезпечення якості передачі. Аналіз вибору частот для оптимальної передачі в конкретних умовах. Вибір та конфігурація антен для забезпечення оптимального покриття. Напрявленість антен та вплив на зону покриття.	4	6

14	Тема 3. Цифрові радіорелейні системи передачі Модуляція та кодування в радіорелейних системах. Розгляд різних методів модуляції та їх вплив на ефективність передачі. Використання кодування для забезпечення надійності передачі даних. Планування мережі та оптимізація використання ресурсів. Розробка стратегії розташування вузлів радіорелейних систем для оптимального покриття. Оптимізація мережі для забезпечення ефективного використання доступних ресурсів. Автоматизоване управління та моніторинг радіорелейних систем. Впровадження систем автоматизованого управління для віддаленого контролю та діагностики.	4	8
15	Тема 4. Супутникові системи зв'язку Роль та призначення супутникових систем зв'язку. Історія розвитку супутникового зв'язку. Технічні характеристики супутникових транспондерів. Різновиди орбіт та їх вплив на забезпечення зв'язку. Аналіз основних модуляційних схем для передачі сигналів через супутникові канали. Супутникові антени та антенні системи. Використання супутників для глобального покриття Інтернету. Вплив міжнародних регуляцій на супутникові системи.	4	8
16	Змістовий модуль 4. Системи передавання мереж доступу Тема 1. Загальна характеристика систем передачі широкосмугового доступу Класифікація систем та технологій передачі мереж широкосмугового доступу. Рекомендації MCE-T відносно побудови систем доступу.	6	8
17	Тема 2. Системи та технології передачі мереж ШД доступу на основі телефонної мережі загального користування Класифікація систем передачі мереж ШД за технологіями xDSL. Узагальнена структурна схема цифрової абонентської лінії. Алгоритми функціонування цифрових абонентських ліній. Технології ADSL, VDSL та G.fast. Маски спектрів, параметри лінійних сигналів.	6	6
18	Тема 3. Системи та технології передачі ШД на основі волоконно-оптичних кабелів Системи та технології передачі оптичних мереж доступу (ОМД). Принципи побудови та архітектура ОМД за концепціями FTTx. Мережі Micro-SDH, активні (AON) та пасивні (PON) ОМД: конфігурація мережі, компоненти, вимоги до основних параметрів, особливості застосування. Технології PON за Рекомендаціями MCE-T та IEEE. Побудова мережі ШД на базі традиційної, гібридної волоконно-коаксіальної (HFC – Hybrid Fiber Coaxial) та повністю оптичної мережі кабельного телебачення.	4	8
19	Тема 4. Системи та технології передачі мереж безпроводового доступу Системи та технології широкосмугового радіодоступу за стандартами IEEE 802.11, (WiFi), 802.16 (WiMAX) та LTE. Системи та технології атмосферного оптичного ШД FSO (Free Space Optical). Принципи побудови, особливості реалізації, переваги й недоліки.	6	8
20	Тема 5. Обладнання мереж доступу Характеристики стиків цифрових абонентських ліній. Еволюція цифрових абонентських ліній. Структурні схеми та архітектура абонентського і станційного напівкомплектів xDSL. Обладнання мереж доступу PON.	4	8

	Обладнання центрального вузла PON (OLT – Optical Line Terminal). Абонентське обладнання PON (індивідуальне: ONT – Optical Network Terminal, групове: ONU – Optical Network Unit).		
21	Тема 6. Проектування транспортних мереж та мереж доступу Аналіз вимог та оцінка потреб у пропускій здатності мережі. Формулювання технічного завдання на проектування. Вибір технологій та стандартів. Розробка фізичної та логічної архітектури мережі. Забезпечення безпеки мережі від несанкціонованого доступу та атак. Реалізація проекту, включаючи налаштування обладнання та програмного забезпечення. Підготовка документації, налаштування та процедури мережі під час подальшої експлуатації.	6	8
	Всього	100	156

7. ВИДИ ТА МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Робоча програма навчальної дисципліни передбачає наступні види та методи контролю:

Види контролю		Складові оцінювання
Поточний контроль , який здійснюється у ході: проведення практичних занять, виконання індивідуального завдання; проведення консультацій та відпрацювань.		100%
Підсумковий контроль		
Методи діагностики знань (контролю)	Фронтальне опитування, індивідуальні завдання, робота у групах, розв'язання практичних завдань, залік.	

8. ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРДВИЩОЇ ОСВІТИ ЗА НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ У МІЖНАРОДНОМУ ГУМАНІТАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

(поточний контроль, підсумковий контроль, загальний результат оцінювання)

ЗАЛІК

Поточний контроль			
Види роботи	Планові терміни виконання	Форми контролю та звітності	Максимальний відсоток оцінювання
1. Систематичність і активність роботи на практичних (лабораторних) заняттях			
1.1. Підготовка до практичних (лабораторних) занять	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Перевірка обсягу та якості засвоєного матеріалу під час практичних (лабораторних) занять	60

Виконання завдань для самостійного опрацювання			
1.2. Індивідуальне тестування, завдання, підготовка реферату (есе) за заданою тематикою	Відповідно до робочої програми тарозкладу занять	Розгляд відповідного матеріалу під час аудиторних занять або ІКР ¹ , перевірка конспектів навчальних текстів тощо	20
Виконання індивідуальних завдань, дослідна робота здобувача			
1.3. Інші види індивідуальних завдань, в т.ч. підготовка наукових публікацій, участь у роботі круглих столів, конференцій тощо.	Відповідно до робочої програми тарозкладу занять	Обговорення результатів проведеної роботи під час аудиторних занять, наукових конференцій та круглих столів.	20
2. Разом балів за поточний контроль			100
3. Загальний результат оцінювання			100

Поточний контроль знань здобувачів освіти при формі контролю **залік** (максимум 100 балів) оцінюється за шкалою («2», «3», «4», «5»), з обов'язковим переведенням балів за кожний вид роботи таким чином:

- за підготовку до аудиторних занять (максимум 60 балів) здобувачу освіти необхідно мати не менше 1/2 оцінок від загальної кількості практичних (лабораторних) занять, для переведу балів за підготовку до аудиторних занять середньоарифметична оцінка множиться на коефіцієнт 12;
- за виконання завдань для самостійного опрацювання (тестування, завдання, підготовка реферату (есе) за заданою тематикою) (максимум 20 балів) здобувачу освіти необхідно мати не менше 1/2 оцінок від загальної кількості програмного матеріалу, що виноситься на самостійне вивчення, для переведу зазначених балів середньоарифметична оцінка множиться на коефіцієнт 4;
- за інші види індивідуальних завдань, в т.ч. підготовку наукових публікацій, участь у роботі круглих столів, конференцій тощо (максимум 20- балів) здобувачу освіти необхідно мати не менше 1/2 оцінок від загальної кількості інших видів індивідуальних завдань, для переведу балів за підготовку до аудиторних занять середньоарифметична оцінка множиться на коефіцієнт 4.

КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ ЗА ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ

- «2»- виставляється за неправильну відповідь (письмову роботу), яка не відповідає змісту теми та свідчить про нерозуміння її основних положень;
- «3» -виставляється за відповідь (письмову роботу), яка відповідає змісту теми, але є неповною і неточною у визначенні понять, свідчить про неповне розуміння основних положень навчального матеріалу, свідчить про те, що знання студента мають фрагментарний, поверховий характер;
- «4» - оцінюється правильна і обґрунтована відповідь (письмова робота), з якої видно, що студент знає й розуміє теоретичний матеріал в обсязі навчальної теми, володіє необхідними навичками, не допускає суттєвих помилок.
- «5» - оцінюється повна, правильна, ґрунтовна відповідь (письмова робота) на запитання теми, що передбачає логічність і послідовність викладу матеріалу, володіння термінологією, показує вміння повно й глибоко використовувати теоретичні знання в практичній площині.

¹ Індивідуально-консультативна робота викладача зі здобувачами

4. КРИТЕРІЇ ЗАГАЛЬНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ (для екзамену / заліку)

Рівень знань оцінюється:

- «відмінно» / «зараховано» А - від 90 до 100 балів. Студент виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно знаходити та опрацьовувати необхідну інформацію, демонструє знання матеріалу, проводить узагальнення і висновки. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, під час яких давав вичерпні, обґрунтовані, теоретично і практично правильні відповіді, має конспект з виконаними завданнями до самостійної роботи, презентував реферат (есе) за заданою тематикою, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі;
- «добре» / «зараховано» В - від 82 до 89 балів. Студент володіє знаннями матеріалу, але допускає незначні помилки у формуванні термінів, категорій, проте за допомогою викладача швидко орієнтується і знаходить правильні відповіді. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, має конспект з виконаними завданнями до самостійної роботи, презентував реферат (есе) за заданою тематикою, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі;
- «добре» / «зараховано» С - від 74 до 81 балів. Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, але дає недостатньо обґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки. При цьому враховується наявність конспекту з виконаними завданнями до самостійної роботи, реферату та активність у науково-дослідній роботі;
- «задовільно» / «зараховано» D - від 64 до 73 балів. Студент був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на середньому рівні, допускає помилки, серед яких є значна кількість суттєвих. При цьому враховується наявність конспекту з виконаними завданнями до самостійної роботи, рефератів (есе);
- «задовільно» / «зараховано» Е - від 60 до 63 балів. Студент був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, на всі запитання дає необґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки, має неповний конспект з завданнями до самостійної роботи.
- «незадовільно з можливістю повторного складання» / «не зараховано» Fx – від 35 до 59 балів. Студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.
- «незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни» / «не зараховано» F – від 1 до 34 балів. Студент не володіє навчальним матеріалом.

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами

100-бальною шкалою	Шкала за ECTS	За національною шкалою	
		екзамен	залік
90-100	A	Відмінно	Зараховано
82-89	B	Добре	
74-81	C		
64-73	D		
60-63	E	Задовільно	
35-59	Fx		
1-34	F	Незадовільно	Не зараховано

10. ДОТРИМАННЯ ВИМОГ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Викладання та засвоєння навчальної дисципліни передбачає неухильне дотримання вимог академічної доброчесності, яка регулюється Законом України “Про освіту” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38, ст.2004), «Методичними рекомендаціями для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності» (Лист МОН № 1/9-650 від 23.10.18 року), іншими нормативними документами. Зокрема, основні засади дотримання академічної доброчесності визначено у «Положенні про академічну доброчесність у Міжнародному гуманітарному університеті», «Кодексі академічної доброчесності Міжнародного гуманітарного університету» та «Інструкції щодо процедури технічної перевірки на наявність текстових запозичень (академічного плагіату)», затвердженої наказом МГУ від 03.05.2024 р., № 708а.

Відповідно до ст.42 Закону України “Про освіту” академічна доброчесність - це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Дотримання академічної доброчесності передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Голь В.Д., Ірха М.С. Телекомунікаційні та інформаційні мережі: навчальний посібник. Київ : ІСЗІ КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2021. 250 с.
2. Тарбаєв С.І., Домрачева К.О., Заїка В.Ф., Трембовецький М.П. Проектування інфокомунікаційних мереж. Навчальний посібник. – Київ: ННІТІ ДУТ, 2019. – 151 с.
3. Горбатий І. В., Бондарєв А. П. Телекомунікаційні системи та мережі. Принципи функціонування, технології та протоколи. – Львів: [Львівська політехніка](#), 2016. – 336 с.
4. Кайдан М. В., Климаш М. М., Стрихалюк Б. М. Напрямні системи телекомунікаційних мереж. – Львів: [Львівська політехніка](#), 2021. – 488 с.
5. П.П. Воробієнко, Л.А. Нікітюк, П.І. Резніченко. Телекомунікаційні та інформаційні мережі: Підручник для вищих навчальних закладів. – К.:САММІТ-КНИГА, 2010. –640 С.: іл.
6. Буров Є.В. Комп’ютерні мережі: Підручник / Буров Є.В., Митник М.М. За заг. ред. Пасічника В.В. Львів: Магнолія 2019. – 204 с.
7. Горбатий І. В., Бондарєв А. П. Телекомунікаційні системи та мережі. Принципи функціонування, технології та протоколи. [Львівська політехніка](#), 2016. – 336 с.

8. Комп'ютерні мережі. Локальні комп'ютерні мережі. Методичні вказівки до комп'ютерного практикуму. [Текст] / Уклад.: О.Ю. Кулаков, Р.Ю. Берест – К.: НТУУ «КПІ», 2012. –164 с.
9. Комп'ютерні мережі. Загальні принципи функціонування комп'ютерних мереж : Навчальний посібник / С. В. Мінухін, С. В. Кавун, С. В. Знахур. – Харків: Вид. ХНЕУ, 2008. – 210 с.

Допоміжна

1. Горбатий І. В. Методи формування й оброблення сигналів у телекомунікаційних системах. – Львів: [Львівська політехніка](#), 2019. – 336 с.
2. Климаш М. М., Колодій Р. С. Телекомунікаційні системи передавання інформації. – Львів: [Львівська політехніка](#), 2018. – 632 с.
3. Телекомунікаційні системи та мережі. Абонентський доступ і технології локальних мереж [Електронний ресурс] / В. В. Поповський та ін. Т. 2. Харків: СМІТ. Друге видання, доповнене. 2018. Режим доступу: <http://www.znanius.com/3882.html?&L=0>.
4. Р. Бурачок, М. Климаш, Б. Коваль Телекомунікаційні системи передавання інформації. Методи кодування. [Львівська політехніка](#), 2015. – 476 с.

Інформаційні ресурси

1. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського [Електронний ресурс]: [Веб-сайт]. – Електронні дані. – Режим доступу: www.nbuv.gov.ua – Назва з екрана. Дата звернення: 01.08.2023.
2. Електронний каталог Національної парламентської бібліотеки України [Електронний ресурс]: – Електронні дані. – Режим доступу: catalogue.nplu.org . – Назва з екрана. Дата звернення: 01.08.2023.
3. Український інститут інтелектуальної власності [Електронний ресурс]: [Веб-сайт]. – Електронні дані. – Режим доступу: <http://www.uipv.org> – Назва з екрана. Дата звернення: 01.08.2023.